

Posudek diplomové práce

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy

Katedra francouzského jazyka a literatury

Autor/Autorka diplomové práce: **Petra Coufalová**

Název práce: **L'enseignement du FLE sans manuel : le rôle du phénomène ludique dans l'enseignement du FLE**

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Tomáš Klinka

Oponent diplomové práce: PhDr. Silva Machleidtová

Přestože je práce Petry Coufalové nazvána "*L'enseignement du FLE sans manuel*" s podtitulem "*Le rôle du phénomène ludique dans l'enseignement du FLE*", pro potřeby tohoto posudku bych si dovolil název a podtitul prohodit. Text se totiž dle mého úhlu pohledu věnuje hlavně herním prvkům ve výuce (jazyka) a polemika s učebnicí jako nutným či možným podkladem výuky je ve své podstatě odvozen právě z tohoto pohledu na FLE.

Diplomová práce mi totiž svou strukturou připomíná osobní cestu autorky k výslednému textu - přes zaujetí hrou a díky autorčině kreativní osobnosti (1. kapitola *Phénomène ludique et les approches théoriques*) a dále pak přes osobní zkušenosti s dramatizačními postupy při výuce (kapitola 2.-3. *L'expression dramatique...*) se dostává až k popisu aplikace vlastních závěrů a praktické využití teoreticko-praktických poznatků a dovedností, které načerpala (5. *La présentation du projet "Je suis..."*). Jako výstavba textu mi tento postup přijde nejen vhodný, ale i upřímný - o to více, že se k němu autorka v úvodu práce i explicitně přiznává.

Velkým plusem práce je i to, že nezůstává jen u těchto subjektivních a pro diplomovou práci tedy nedostatečných "dojmologií", ale že své odžité domněnky a závěry opírá nejen o odbornou literaturu, ale i o vlastní rozbor učebnic. Sama si tak často odpovídá i v protikladu k hypotézám, které v úvodu práce postulovala (např. Učebnice Le Fr. Entre Nous nakonec obsahuje herní prvky) - a právě tímto tázáním se a váháním nad "konečnými" pravdami a odpověďmi si text získává nejen čtenáře, ale i pravdivost. Jak sama autorka píše ve třetí kapitole - při zavádění jakýchkoli postupů do výuky dle jakýchkoli metod či metodologií záleží na tolika proměnných, že nelze odpovídat za druhé - pouze se ptát. Petra Coufalová si tak svou práci položila otázku hlavně sama sobě, ale formu její odpovědi lze vzhledem ke kvalitě práce uznat jako obhajitelnou a zobecnitelnou. Kdyby tak většina učitelů byla ochotna (a schopna) podobné reflexe svého stylu učení, nebo pedagogického naturelu...

Bylo by tedy zajímavé se při obhajobě práce zamyslet i nad jímými možnými otázkami, například se zamyslet nad výukou jazyka hrou dle Komenského, který je v textu též citován, nebo nad tím, jak učitele motivovat k zavádění herních prvků do výuky.

Po formální stránce text splňuje všechny náležitosti na diplomovou práci kladené, a to jak po jazykové, tak strukturní stránce, formátu a četnosti citací.

Na textu si vážím i toho, že přestože se věnuje "módnímu" tématu hry při výuce jazyka, nepropadá ani příliš nekritickému nadšení, ani neuvádí vše, co by se za hru mohlo považovat či je jako hra prezentováno. Na myslí mám především aktuální ediční činnost některých nakladatelství, která slovo "jeu" uvedou do názvu pouze kvůli zvýšení atraktivnosti obálky, ale uvnitř publikace se pak čtenář a student setká pouze se shlukem křížovek a kvízů.

Tuto dle mého názoru zdařilou diplomovou práci **doporučuji k obhajobě.**

Dne 26.8.2011

Mgr. Tomáš Klinka